

Bispevisitas i Engerdal

12. – 14. og 24. november 2024

Visitasforedrag

Innledning

«Hellige rom for alminnelige liv» er visjonen til Hamar bispedømme. Denne visjonen underbygger at vi er ei folkekirke. En del av folkekirketanken er at det ikke bare er i kirkerommet Gud åpenbarer seg for mennesket. Gud åpenbarer seg gjennom skaperverket i relasjonen mellom mennesker og ute i naturen. Dette illustreres godt i andre vers av den kjente «Vandringsvise», skrevet av denne regionens store poet, Einar Skjæraasen:

*«Å jeg har ingen penger
Men min fattigdom er god.
Den rike har sitt levebrød
Den fromme har sin tro.
Men jeg har høysang i hver li
å kirke på hver mo.
Å kirke på hver mo.»*

Folkekirka skal være raus og inkluderende. Alle skal oppleve at de er velkomne. Noe av det som kjennetegner engerdølen er nettopp gjestfriheten. Som det vil komme fram under dette foredraget, har vi fått merke dette gjentatte ganger under denne bispevisitasen.

Engerdal er preget av en kultur hvor mennesker alltid har livnært seg av det som skogen, jorda, fjellet og vassdraga har å tilby. I de senere tiårene har reiseliv og annen tjenesteyting også blitt viktige næringsveger i kommunen. For at mennesker i et moderne samfunn skal trives, blomstre, kjenne livsglede og mestring, må alle tannhjulene i fellesskapet samvirke. Drivverket må være stabilt, og bestå av gode

boforhold, stabile velferds- og helsesystemer og trygge oppvekstsvilkår. Alle gode hjemplasser trenger et slikt sømløst drivverk for at en skal kunne ha det en trenger for å være et velfungerende samfunn. Dette gjelder også Engerdal.

Kirka er også en del av denne helheten, dette samvirket. Ei kirke er alltid kirke på et sted, tett forbundet med de omgivelsene og det folket som deler, og tar del i, kirka si. Å være kirke i dag, enten det er i Drevsjø, Elgå, Engerdal, Sømådalen eller Søre Elvdal, eller Hamar eller Oslo for den del, handler om å være i dyp kontakt med sin samtid og bli opplevd som aktuell, relevant og nærværende. Jeg har under min visitas sett ei kirke som ønsker å være nettopp dette. Gjennom møter med ansatte, folkevalgte, frivillige, eldre, barn og ungdom har jeg fått se ei mangfoldig og levende lokalkirke med stort hjerte for folket som bor her. Visitasdagene har vist oss med all tydelighet at kirka er viktig for folk – det har blitt bekreftet igjen og igjen, både i ord og handling. Ja, det har blitt synlig at kirka virkelig er en del av dette drivverket som får samfunnet til å fungere.

Gjennom visitasprogrammet har vi forhåpentligvis fått gjennomført det visitasen har som hovedmålsetning; å støtte soknene, inspirere ansatte, folkevalgte og frivillige og skape engasjement for videre arbeid for lokalsamfunnet. Dette foredraget vil handle om det jeg har fått møte og se disse dagene, og hva jeg tenker er områder som trenger særlig oppmerksomhet i årene som kommer. Foredraget vil derfor være todelt. Første del er et tilbakeblikk på programmet, med fokus på temaer vi har berørt i de mange møtepunktene disse dagene. I andre del vil jeg gi noen utfordringer dere kan arbeide videre med.

Del 1

Tirsdag

Det er et flott skue å endelig se årets første antydning av snø når vi nærmer oss Engerdal tidlig tirsdag morgen. Det er noe uendelig vakkert og bestandig ved så se de lett hvitkledte åssidene. Vinterens komme får meg til å tenke på jordas vandring rundt sola, og den fantastisk sinnrike orden i Guds skaperverk. Det er noe evig, fast og solid ved årstidenes gang.

Slik fanger også en annen av områdets store diktere, Haldis Moren Vesaas, noe av stemningen i overgangen mellom årstidene, i sitt dikt «Siste dagen i fjellet»:

"Så var det slutt. Ein sommar var gått, og dagen komen da vi skulle heim att alle. Forutan sol låg fjellet, sløkt og grått, og bjørka let det siste lauvet falle.

Vi hadde gjort oss ferdige og tok på veg, den lange veg til dals ned gjennom glisne lier. Det skrall i steinet veg av harde hestsko-steg. No kjem vi ikkje att på lange tider.

Eg reiv i farten nokre blåbær opp og åt. - Enn lever i meg som ei beisk-sval kjelle den smak av frosne bær og tappert nedsvelgd gråt, den siste smak av sommaren i fjellet."

Selv om vi vet at vinteren blir lang og kald, så vet vi også at våren - den kommer snart igjen, og etter våren blir det igjen en levende sommer.

Døra inn til Engerdal kirke var åpen, alt var lagt til rette av kirketjener Magnar Danielsen. og vi ble ønsket gjestfritt og varmt velkommen til **morgenandakt** i det flotte kirkerommet opplyst av den storslagne lysekrona med de tre apostlene; Peter, Jakob og Johannes. Det var gode velkomstord ved menighetsrådsleder og fellesrådsleder, endog ble introduksjonen av Engerdal-samfunnet tatt på rim! Sokneprest Svein-Olav Hovde ledet menigheten gjennom liturgien. De fine ordene og den vakre musikken, framført av organist Anders Lillebo, ga oss en veldig fin åpning av visitasen.

Etter morgensamlingen var det **fellesmøte med alle menighetsrådene**; Drevsjø, Elgå, Engerdal, Sømådalen og Søre Elvdal, sammen med **Engerdal kirkelige fellesråd**. De folkevalgte er de som besitter førstehåndskompetanse til det lokale livet og er valgt for å ivareta dette perspektivet i og for soknet. Vi samtalte med utgangspunkt i de rapportene som var innsendt på forhånd, blant annet om økonomi og hvordan en kan kommunisere hva kirka bidrar med i lokalsamfunnet. Videre var en viktig del av samlingen å gjøre forberedelser inn mot det senere møtet med kommunen. Rådene viste stort engasjement og kreativitet i diskusjonene. De ansatte i kirkelig fellesråd deltok også på dette møtet, slik at dette kan bidra til ytterligere økt samvirke mellom ansatte og råd.

Etter lunsj avholdt vi et separat møte med **den kirkelige staben**. Et viktig grunnlag for enhver bispevisitas er de samtaler biskopen holder i forkant av visitasen med de ansatte. Plenumsmøtet med alle de kirkelige ansatte under visitasen følger opp disse formøtene og bereder grunnlag for videre arbeid. I staben her i Engerdal er det kompetente medarbeidere med mye god erfaring, ledet av kirkeverge Jan Jacob Ekeland. Vi fokuserte på hvilke muligheter de kirkelige ansatte har for i fellesskap å utvikle kirka videre for å imøtekomme innbyggernes behov. Særlig ble det fokusert på at kirkene skal være åpne og tilgjengelige, og hvordan man kan opprettholde og videreutvikle den gode kvaliteten på utøvelse av gudstjenester og kirkelige handlinger; dåp, vielse, konfirmasjon og gravferd. Det ble en fruktbar og god dialog rundt disse temaene.

Etter møtet med de ansatte satte vi kursen mot Sømådalen, der vi først fikk gleden av å oppleve Åsli gård og historien knytta til **bureisningspolitikken i mellomkrigstida**, presentert av gårdens eiere Halvor Hansson og Torhild Morgestad. Det er tankevekkende at det egentlig ikke er så lenge siden at mennesker brøt seg ny mark i denne kommunen for å livnære familien. Med den uroen og usikkerheten som preger Europa, er matforsyning fortsatt et høyaktuelt tema. Jeg har stor respekt for det viktige arbeidet gårdbrukere hver eneste dag gjør, for at Norge skal ha evne til å brødfø befolkningen.

Vi fortsatte dagen med å dele en samlingsstund med sang, lek og spising av gode boller med barna i **Sømådalen barnehage**. Å møte de minste blant oss er alltid en glede; nysgjerrighet, sprell og lopper i blodet gir energi til både små og store.

Noen steinkast unna ligger **Johnsgård turistsenter**, hvor vi fikk en omvisning av vertskapet Monica og Jonas. Johnsgård framstår som et flott eksempel på at turisme med vekt på genuint friluftsliv er en voksende næring, og noe som denne dalen kan være stolte av.

Femund jakt- og fuglehundskole er del av det samme næringssegmentet, og der fikk vi en presentasjon av skolens driver, Knut Østmo.

Siste programpost i Sømådalen var andakt i intime og hyggelige **Sømådalen kirke**, der vi hjertelig ble tatt imot av kirketjener Åge Skramstad. Det ble en fin samling, hvor jeg fikk gleden av å dele noen tanker om Gudsbegrepet med forsamlingen. Etter andakten

var det utvidet kirkecaffe med middagsservering i kirkerommet. Det rett og slett en gastronomisk opplevelse å få smake den deilige sikburgeren!

Etter middagen satte vi nesa sørover, og dro til settefiskeanlegget på Snerta, drevet av Engerdal fjellstyre. Engerdal har landets største statsallmenning, og er et eldorado for fiskeentusiaster. Fjellstyret synes å arbeide i et fornuftig bærekraftsperspektiv med de store naturressursene de har forvaltningsansvar for.

Vi avsluttet kvelden med å oppleve en berørende **minikonsert** i Søre Elvdal kirke, hvor kirketjenerparet Fanny og Diederik, sammen med menighetsrådet hadde forberedt kirkerommet godt til arrangementet. Medvirkende i konserten var Jørund Westgård og vokalist Gunn-Helen Westgård. Prost Thomas Tinglum holdt en andakt som fulgte opp spørsmålet «Hvem er Gud?» fra min tale i Sømådalen tidligere på dagen.

Onsdag

Vi åpnet visitasens andre dag med samling i vakkert beliggende **Elgå kirke**. Også der hadde menighetsråd og kirketjener forberedt fint for forsamlingen. I tillegg til soknepresten var også prest i sør-samisk menighet, Einar Bondevik, liturg denne morgenen. Det var også flott sang og musikk, der jeg fikk høre den sagnomsuste sangen «Femundsmarkas perle», av og med Terje Husdal.

Det var kort veg til neste punkt på programmet – et besøk til **Nasjonalparksenteret** i Elgå. Senteret har fokus på bevaring av villmark, med særlig vekt på hvordan mennesker skal oppføre seg i naturen generelt og i vernede områder spesielt. De perspektivene man får etter å ha hørt at bjørketrær gir liv til andre arter i hundrevis av år etter sin «død» er meget interessante. I tillegg er jeg ubeskjeden nok til å nevne at jeg fikk medalje som ekte villmarking etter full pott i senterets quiz, og er dermed kvalifisert for å gå ut i Femundsmarka!

I Engerdal har vi Norges sørligste beitedistrikt for tamrein, Svahken sitje, og den sør-samiske identiteten er tydelig i området. Fra Elgå reiste vi til Daniel Mortenssons vinterboplass, hvor vi fikk en orientering om stedet, og feiret en stemningsfull gudstjeneste ved det vigslede fjellalteret på sør-samisk språk under ledelse av Einar

Bondevik. Det var en sterk opplevelse da Jon Anders Mortensson delte sine egne erfaringer fra oppveksten, om hvordan hans foreldre mente det var best at han reiste til Hatfjelldal for å fullføre skolegangen. Jon Anders la videre vekt på nødvendigheten av gode prosesser- og relasjoner knytta til det videre arbeidet med Sannhets- og forsoningsarbeidet.

Ikke langt fra Daniel Mortenssons vinterboplass ligger **Valdalen gård**, vår neste destinasjon denne onsdagen. På denne gården har de lagt om til hjorteproduksjon, og den smakfulle lunchen vi fikk servert var naturligvis kortreist, for ikke å si «ureist».

Ferden gikk videre til **Engerdal helse-og omsorgssenter**, der vi møtte noen av de eldste innbyggerne i kommunen. De ansatte på institusjonen hadde forberedt alt for at biskop, sokneprest og organist kunne holde andakt. Drevsjø barnehage underholdt med kjente og kjære sanger, blant annet selveste «Engerdalsvalsen» og publikum sang med av hjertens lyst. Det var flott å oppleve dette treffet på tvers av generasjonene.

Neste stoppested var **Engerdal mottak** på Drevsjø. På Drevsjø har det vært drevet flyktningmottak i mange år, og mottaket har blitt en naturlig del av dagliglivet i Engerdal, i tillegg til at det er en stor arbeidsplass. Leder Ralf Edstrøm orienterte om mottaket og biskopens følge fikk smake deilig mat fra ulike deler av verden, tilberedt av beboerne på mottaket. Vi fikk også høre flere personlige vitnesbyrd fra flyktninger som står i en krevende situasjon, men historier som også kaller på håp og framtidstro.

Kulturkveld i Drevsjø kirke var siste post på visitasprogrammet denne onsdagen. Det ble en oppløftende og stemningsfull aften i det vakre kirkerommet. Først presenterte menighetsrådet historiske fotografier fra Drevsjø ledsaget av en fortellerstemme i underholdende og informativ Filmavis-stil. Deretter holdt Terje Husdal og Anders Lillebo en sjelfull konsert med variert musikk.

Torsdag

Dagen startet på **Engerdal barne- og ungdomsskole**, der vi fikk gleden av å stifte bekjentskap med rektor Lise Nordli Risbakken og hennes stab. Det ble et fruktbart møte der vi blant annet diskuterte samarbeid skole-kirke og skolens flerkulturelle identitet.

Likeverd og religions- og livssynsåpenhet er gode, universelle verdier som også kirka hegner om. Det skal være en del av dannelsesprosessen at barn får kunnskap om nasjonale og lokale tradisjoner, og det er fremdeles rom for at det kan gjennomføres barnehage- og skolegudstjenester og besøk i kirker og på gravplasser. Barnehage, skole og kirke har et felles mål om å bidra til livsmestring for barn og unge, herunder forberede til å møte krevende og komplekse situasjoner i livet.

På EBUS fikk jeg også være gjestelærer i en KRLE-time på ungdomstrinnet. Jeg syns det ble en fin time med de godt forberedte og lydhøre elevene.

Vi reiste videre til **Fjellheimen leirskole**, hvor vi ble tatt imot av rektor Arne Tømmervold. Leirskolen er tilrettelagt for elever med funksjonsnedsettelse og læreutfordringer, og er landets eneste leirskole med fast statlig tilskudd. Skolen tar imot elever fra hele landet, uansett alder og grad av funksjonsnedsettelse. Vi fikk høre at mange elever kommer igjen år etter år.

På Fjellheimen avholdt vi også et av de mest sentrale møtepunktene under en bispevisitas: møte med **kommunens politiske og administrative ledelse**. Møtet ble ledet av ordfører Tor Erik Skramstad, som vi var så heldige å ha med oss som følgesvenn under hele visitasreisa. Jeg håper ordføreren har hatt like mye utbytte av denne rundturen som jeg har, og jeg vil anta at han også har fått sett kommunen sin fra nye sider. I hvert fall observerer man gjerne med et litt annet perspektiv når man har med seg gjester. For å lykkes som kommune er man avhengig av godt samarbeid mellom de kommunale virksomhetene, og mellom politisk og administrativt nivå, men også med andre organisasjoner i lokalsamfunnet og andre offentlige virksomheter. God samhandling krever både samarbeid og samordning.

Den grunnlovsforankrede folkekirka har sin naturlige plass i dette bildet, og vi diskuterte hva kirka betyr for et lokalsamfunn. Samarbeidet mellom kommune og kirke er godt ivaretatt i Engerdal, og det legges til rette for at kirka får rammevilkår som gjør at en både kan holde i hevd de flotte kirkebyggene og gravplassene som finnes her i kommunen, samtidig som det er noe ressurser til å ivareta kirkas øvrige samfunnsoppdrag. Det er ikke til hinder for at kirka ønsker å bidra ytterligere. Kirkelig

fellesråd trakk særlig fram befolkningens behov for navna minnelund, og en økt stillingsstørrelse som kirkeverge, for å ivareta alle oppgavene. Kommunen har en strategisk tilnærming til hvordan en skal øke livskvaliteten og bedre folkehelsa ytterligere for sine innbyggere. Det er naturlig og nødvendig at kirka tar sin plass i videreutviklingen av lokalsamfunnet.

I etterkant av møtet med kommuneledelsen, avholdt jeg et møte med prost, sokneprest og kirkeverge for å **oppsummere erfaringene** fra bispevisitasen og se fram mot visitasgudstjenesten her i dag.

Jeg reiste hjem fra Engerdal med mange og sterke inntrykk, entusiasme og glød fra gode opplevelser og fine dager.

Del 2

Når jeg nå går over til del 2 av foredraget vil jeg peke på noen stikkord for videre arbeid i menighetene, i de kirkelige rådene og i samarbeidet med hele lokalsamfunnet. Jeg har delt inn i fem hovedområder, og jeg vil bruke dem som overskrift på utfordringene til menighetene her.

Det første hovedområdet er:

I Gudstjenester og kirkelige handlinger

Dere har noen flotte kirker og kirkegårder i Engerdal. Alle de fem kirken i kommunen er både vakre smykker og markører i kulturlandskapet. Det er kirker som gir rom for livet. Jeg er opptatt av at kirkene er åpne, og er veldig glad for at Elgå kirke holdes åpen i sommermånedene, og imponert over hvor mange som er innom. I møte med ansatte samtalte vi om ulike måter lokalkirka kan framstå som åpen – og viktigheten av dette i møte med befolkningens- og tilreisendes behov. Jeg har også løfta fram viktigheten av det gode arbeidet med gudstjenester, dåp, konfirmasjon, bryllup og begravelser – det å gjøre «basic bra» som jeg gjerne kaller det. Her samhandler kirka med alle i lokalsamfunnet. Gjennom visitasdagene har vi fått delta på andakt, konsert og kulturkveld – og i dag visitasgudstjeneste. Både i møte med staben og menighetsrådene

har jeg blitt presentert hvordan dere planmessig arbeider med gudstjenestene gjennom et årshjul som angir tema og anledning. Erfaring viser at godt samarbeid med ulike aktører, og tverrfaglighet gir økt kirkesøkning. I menighetene i Engerdal har dere blant landets aller høyeste antall gudstjenestedeltaker sett i forhold til folketallet. Samtidig er arbeid med gudstjenesteutvikling et kontinuerlig arbeid hvor man må spørre etter hva som skal bevares, hva som skal etableres, og hva man skal avvikle. Samtalene om hvordan vi er kirke på vårt sted er diskusjoner det er naturlig å gjennomføre i en dialog mellom råd og stab. Ett av mine perspektiver er at innbyggerne søker til kirka når det som skjer der berører livet vårt helt konkret. Det kan være gjennom direkte involvering av enkeltpersoner eller samarbeid med grupper, men også indirekte gjennom deltakelse av andre og/eller temaer som berører menneskers liv. Dette er i tråd med Den norske kirkes strategi, som utfordrer oss til å være ei kirke som åpner rom for tro, ei kirke som er der livet leves, og ei kirke som er mer for flere.

Så mine første utfordringer er å:

1. *Videreutvikle årshjulet for gudstjenester og samarbeid med andre aktører i det enkelte sokn, knytta til den enkelte kirke. I tillegg til arbeidet med dette, bør man evaluere eksisterende tiltak.*
og,
2. *At råd og stab sammen ser gjennom det totale aktivitetsnivået i menighetene for å være omforent om hva som vil være viktig å satse på i tida framover. Det skal avholdes et årlig strategimøte mellom de kirkelige råd og de ansatte. «Kirka vår – samlet plan for menighetene», er et digitalt verktøy alle menigheter må ta i bruk.*

Dere har lange og gode tradisjoner, og et bredt samarbeid med det lokale kulturlivet i Engerdal. Kirke, kultur og lokalsamfunn er godt integrert i hverandre. Det har jeg opplevd mange eksempler på under disse dagene. Jeg har lyst til å løfte fram viktigheten av dette arbeidet, fordi det berører livet vårt på så mange måter. Vi møter sang og musikk i gudstjenester og kirkelige handlinger, og i egne konserter og kulturaktiviteter. Men det kan også på en særskilt måte involvere barn og unge, kor og korps, enkeltpersoner og grupper. Det kirkemusikalske arbeidet er en viktig bærebjelke i et lokalsamfunn, og derfor vil jeg også utfordre dere til å

3. *Videreutvikle arbeidet med kultur, musikk og kirke, i samarbeid med lokale kulturkrefter. Fortsatt kople det lokale gudstjenestelivet tett sammen med det kirkemusikalske gjennom f.eks. medvirkning av enkeltpersoner eller musikkgruppe. Dette kan gjerne tydeliggjøres som del av årshjulet.*

Da går jeg over til neste område som er:

II Omsorg og solidaritet

Vi har gjennom denne uka fått sett mye av det diakonale arbeidet som kirka driver. Det handler blant annet om besøk på institusjoner, gjennom enkelt-samtaler og med grundig sorgarbeid. Ikke minst er det mye god diakoni og omsorg i å ta vare på kirkegårdene. I Engerdal er gravplassene og kirkebyggene ivaretatt gjennom det gode arbeidet som legges ned på dette feltet, i det daglige særlig av kirketjenerne. Diakonien er en del av kirkas identitet og virke, og jeg vil løfte fram betydningen dette har i lokalsamfunnet. For å prioritere ressursene vil det være nyttig med en systematisk tilnærming i arbeidet, og godt samarbeid med frivillige organisasjoner lokalt.

Det tredje hovedpunktet jeg vil fokusere på er:

III Barn og unge

I forbindelse med innføring av overordnet plan for skolen i 2020 og med tanke på intensjonen i lov for tros- og livssynssamfunn, er det viktig å samsnakke om hvilke muligheter som ligger for å videreutvikle samarbeid mellom skole/barnehage og kirke. Og jeg utfordrer dermed til å:

4. *Formalisere skole/kirke-samarbeidet. Sammen med kommune, skole og barnehage se på hvilket faglig innsteg man har for samarbeid og hvilke arbeidsmetoder det er mulig å bruke. Et allerede godt forhold danner grunnlag for framtida.*

Kirkemøtet vedtok nylig en ny plan for det som nå skal benevnes kirkelig undervisning og læring. Denne åpner muligheter for nytenkning innenfor det som tidligere ble kalt trosopplæring. I Engerdal har dere en dyktig medarbeider innenfor kirkelig undervisning og læring, Linda Nathalie Foss, og mye ligger til rette for at menighetsrådene og de tilsatte kan arbeide godt med videreutvikling av dette feltet. Jeg vil derfor utfordre dere til å

5. *Se på de nye mulighetene innenfor kirkelig undervisning og læring, også i lys av samarbeid skole/barnehage - kirke.*

Det neste temaet er:

IV Kirka i lokalsamfunnet

Som nevnt tidligere i foredraget er det et godt forhold her mellom kommune og kirke. Det er jeg veldig glad for, og oppmuntrer til å fortsette det gode samarbeidet. Derfor vil jeg utfordre til:

6. *At Engerdal kommune og Engerdal kirkelige fellesråd formaliserer møtepunkter for kirkas deltakelse i kommunens budsjettprosesser, med minimum et møte på høsten og et evaluerings- og oppfølgingsmøte på vinteren.*

Engerdal har landets sørligste beitedistrikt for reindrift. Den sør-samiske minoriteten har blitt mer synliggjort de senere årene, respekten for- og anerkjennelsen av - den særskilte identiteten til denne delen av kommunens befolkning har økt. Dette opplever vi blant annet i kirkas integrering av det sør-samiske språket i gudstjenesten. Storsamfunnet er inne i en sannhets- og forsoningsprosess knyttet blant annet til den norske stats, herunder Den norske kirkes, fornorskningspolitikk overfor samene. Det vil være naturlig om Engerdal kommune arbeider videre med disse prosessene. Jeg vil derfor utfordre til:

7. *At den lokale kirke i Engerdal vurderer hvilket bidrag kirka kan gi for å styrke sannhets- og forsoningsprosessene lokalt og styrke kommunens arbeid i disse prosessene.*

Kirkene og gravplassene i Engerdal er godt ivaretatt. Samtidig er det behov for jevnlig vedlikehold og noen oppgraderinger. Vi må regne med at kostnadskrevende investeringsbehov vil måtte oppstå. Det har under visitasen også blitt redegjort for ønske om etablering av navnet minnelund i kommunen. Min neste utfordring er således:

8. At det på bakgrunn av oppdaterte tilstandsrapporter for kirkebyggene, i samarbeid med kommunen, videreutvikles langsiktige planer for vedlikehold og investeringer.

Det siste punktet jeg vil snakke om i dag er:

V Medarbeiderskap og organisering

Nye tider utfordrer oss til å se nøye på hvordan vi selv organiserer oss, hvilke arbeidsmetoder vi anvender og hvorledes vi ivaretar og videreutvikler kollegafellesskapet. Det kan derfor være grunn til å se på hvordan de ulike møtepunktene en har fungerer, og om det eventuelt er andre arenaer en trenger å utvikle. Det er også viktig med rom for å tenke de lange tankene og gjøre prioriteringer. I soknene i Engerdal er det en etablert praksis med månedlige stabsmøter for de kirkelig ansatte, i tillegg til halvårlige stabsmøter dedikert til langtidsplanlegging. Jeg har også sett at kirkekontoret har fått nye fine lokaler, hvor etter hvert kirkeverge, sokneprest, kontor og menighetspedagog får kontorer under samme tak. Jeg synes å registrere at dette allerede har styrket samhandling, samarbeid og trivsel ytterligere.

I vår tid bør også kirka utnytte de mulighetene som ligger i nye digitale kommunikasjonsformer, ettersom det er på slike flater mange søker informasjon og kontakt med samfunnsaktører. I Engerdal har jeg observert at kirka er forbilledlig aktive på Facebook. Min siste utfordring blir derfor å:

9. Se på ulike måter for å ytterligere styrke kirkas synlighet og tilgjengelighet på nett.

Avslutning

Så er tiden kommet for å takke for visitasen. Hjertelig takk til alle som har vært involvert i planlegging og tilrettelegging. Takk for alle de gode rapportene som ble sendt inn på forhånd. Takk for tillit, gjestfrihet og hyggelige bordfellesskap.

Takk for gode møter med mennesker i alle aldre. Jeg tar alle disse møtene med meg, alle hilsener, smil og meningsutvekslinger, ja, alt jeg har fått være del av under visitasen. Hjertelig takk.

Gud velsigne Drevsjø, Elgå, Engerdal, Sømådalen og Søre Elvdal menigheter!

Gud velsigne Engerdal kommune!

Ole Kristian Bonden
Hamar biskop